

71 (70). ZSOLTÁR. ÖREGEDŐ EMBER IMÁJA

¹Uram, hozzád menekülök, ne hagyj soha szégyent vallanom!

²Igazságodban ments meg, szabadíts meg!

Fordítsd felém füled és siess segítségemre!

³Légy megmentő sziklám, erős váram! Valóban te vagy sziklám és váram.

⁴Istenem, ments meg engem a gonoszok kezétől, a bűnösök és hatalmaskodók öklétől!

⁵Mert te vagy, Istenem, bizodalمام, Uram, te vagy reményem, ifjúságom óta.

⁶Anyám méhétől fogva veled tartottam, anyám öletől kezdve te voltál osztályrészem, mindig tebenned bizakodtam.

⁷Csodálat tárgya lettem sokak szemében, hisz hatalmas gyámolom te vagy.

⁸Szám tele volt dicséreteddel, egész nap tele dicsőítéssel.

⁹Öregkoromban se taszíts el magadtól, akkor se hagyj el, ha erőm elfogy!

¹⁰Ellenségeim úgysis megszólhatnak, szemmel tartanak, ellenem beszélnek.

¹¹Azt mondják: „Elhagyta az Úr, úzzétek, fogjátok el, hisz senki sincs már, aki pártját fogná!”

¹²Istenem, ne maradj távol tőlem, Uram, siess segítségemre!

¹³Valljanak szégyent, kik vesztetemre törnek, és pusztuljanak el!

Akik bajt hoznak rám, azokat érje szégyen és gyalázat!

¹⁴Én azonban mindig reménykedem, és mindennap gyarapítom dicséreted.

¹⁵Szám hirdeti igazságosságodat, naphosszat segítségedet.

¹⁶Eljövök az Úr erejében, és csak a te tetteidet dicsőítem.

¹⁷Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, még ma is csodáidról emlékezem.

¹⁸De öregkoromra, aggságomban se hagyj el, Istenem! Hadd hirdessem e nemzedéknek karodat, és minden utódomnak hatalmadat,

¹⁹és igazságosságodat, Istenem, amely fölér az égig! Nagy dolgokat vittél véghez; ki olyan, mint te, Istenem?

²⁰Sok kemény terhet raktál rám, de újra életet adsz, és kiemelsz a földnek mélyéből.

²¹Állítsd helyre híremet és engedd, hogy újra megvigasztalódjam.

²²S hűségedet, Uram, zeneszóval magasztalom, Izrael Szentje, hárfán játszom neked.

²³Ajkam örül, amikor neked énekelek, s lelkem ujjong, mert megváltottad.

²⁴Naphosszat áldja nyelvem igazságosságodat, mert szégyen érte s gyalázat azokat, akik vesztemet akarták!

134 (133). ZSOLTÁR. ISTENTISZTELETRE

¹Rajta, áldjátok az Urat, ti, az Úr szolgálói mind, akik az Úr házában álltok, Isten házának csarnokaiban!

²Tárjátok kezeteiket a szentély felé, s dicsóítsétek az Urat éjjelente!

³Áldjon meg téged Sionból az Úr, aki az eget és a földet teremtette!

72 (71). ZSOLTÁR. A MEGÍGÉRT KIRÁLY

¹Ítéletedet, Isten, bízod a királyra, jogaidat ruházd a király fiára:

²kormányozza igazságosan népedet, méltányosan szegényeidet.

³A hegyek és halmok hozzanak békét a népnek! Igazságosan

⁴ítélkezik az alacsony sorsúak fölött, és segíti a szegények fiait, az erőszakost azonban megtöri.

⁵Élni fog minden nemzedéken át, amíg a nap süt és világít a hold.

⁶Úgy száll le, mint eső a mezőre, mint a záporosó, amely átítatja a földet.

⁷Napjaiban az igazságosság virágzik, a béke teljessége, amíg csak el nem tűnik a hold.

⁸Uralkodni fog tengertől tengerig, a nagy folyótól a föld határáig.

⁹A puszta lakói leborulnak előtte, ellenségei megcsókolják a földet.

¹⁰Tarsis és a szigetek királyai ajándékokat hoznak, Sába és Séba királyai adományokkal közelednek.

¹¹A föld minden királya meghódol előtte, és minden nép szolgál neki.

¹²Megváltja a szegényt, aki hozzá kiált, az elhagyottat, akin senki sem könyörül.

¹³A kicsit és a gyöngét felkarolja, megmenti a szegények életét.

¹⁴Megszabadítja őket az erőszaktól és az igától, vérük drága a szemében.

¹⁵Imával köszöntik és áldják mindörökké.

¹⁶Gabona árassza el a földet a hegyek csúcsáig, gyümölcs teremjen bőségben, mint a Libanonon, legyen virág is annyi, mint a gyom a földön!

¹⁷Neve áldott lesz mindörökre, neve fennmarad, ameddig csak világít a nap. Benne áldást nyer minden törzs a földön, boldognak hirdetik mind a népek.

¹⁸Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, aki egyedül vitt véghez csodát;

¹⁹áldott legyen örökre fönséges neve, az egész föld legyen dicsőségével telve!

Úgy legyen! Úgy legyen!

48 (47). ZSOLTÁR. ISTEN VÉDI SZENT VÁROSÁT

²Nagy az Úr, méltó a dicséretre, Istenünk városában.

Szent hegye, a nagyszerű magaslat öröme az egész világnak.

Sion hegye, „északnak határa” valóban a nagy király városa.

⁴Órtornyaiban az Isten lakik, azért biztos védelemnek látszik.

⁵Lám, királyok verődtek össze és együtt ostromolták.

⁶Nézték, de megmerevedtek, és megzavarodva megfutottak.

⁷Félelem fogta el őket, mint a szülő asszonyt.

⁸Éppúgy, ahogy a keletről jövő vihar szétzúzza Tarsis hajóit.

⁹Ahogy hallottuk, úgy láttuk is a Seregek Urának városát.

Igen, a mi Istenünk városát Isten örökre megalapozta.

¹⁰Istenünk, kegyelmedre emlékezünk templomod szentélyében.

¹¹Amint a neved, Istenünk, úgy terjed dicsőséged is, a föld határáig.

Jobbod telve igazságossággal.

¹²Azért hát örüljön Sion hegye, ujjongjanak Júda leányai ítéleteiden!

¹³Járjátok be Siont keresztül-kasul és számláljátok meg tornyait!

¹⁴Csodáljátok meg sáncait, falait, járjátok be erődítményeit, hogy elmondhassátok a jövő nemzedéknek:

¹⁵Ilyen nagy az Isten! Igen, ő a mi vezérünk, Istenünk örökkön-örökké!

19 (18). ZSOLTÁR. ISTEN NAGYSÁGA

Az eget hirdetik Isten dicsőségét, az égbolt vallja kezének művét.

³A nap továbbadja a szót a másik napnak, az éj jelenti a hírt az éjnek.

⁴Nem beszéd ez, nem szó, hang nem hallható,

⁵a hír mégis terjed, szerte a világon, a szózat elhangzik a föld határáig.

Ott vert sátrat a napnak:

⁶mint a vőlegény, lakából úgy kel fel, s ujjong, akár a hős, aki megfutja pályáját.

⁷Az ég egyik szélén kel és siet a másik szélére, tüze elől semmi sem rejtőzhet el.

⁸Az Úr törvénye tökéletes, enyhíti a lelket.

Az Úr tanúsága megbízható, a balgát bölcsé teszi.

⁹Az Úr parancsai egyenesek, földérik a szívet, útmutatása érthető, megvilágítja a szemet.

¹⁰Az Úr félelme tiszta s örökké megmarad. Az Úr ítéletei igazak és mind jogosak,
¹¹értékesebbek az aranynál, a tiszta aranykincsnél, szavai édesebbek a méznél, a lépből kicsordult méznél.
¹²Szolgád hűségesen megtartja őket, hisz követésük bő jutalmat terem.
¹³De ki látja meg saját hibáit? Tisztíts meg mindtől, ami rejtve maradt!
¹⁴Őrizd meg szolgálodat a kevélységtől, nehogy hatalmába ejtsen!
Akkor mentes maradok a büntől és tiszta a súlyos vétectől.
¹⁵Teljék örömöd számnak szavaiban, s engedd, hogy szívem szándéka elérjen hozzád,
Uram, menedékem, üdvözítőm!

97 (96). ZSOLTÁR. AZ ÚR DIADALMENETE

¹Király az Úr! Ujjongjon a föld, ünnepeljen a sok sziget!
²Felhő és homály van körülötte, trónjának támasza jog és igazság.
³Előtte tűz lobog, s megemészti ellenségeit körös-körül.
⁴Villámai megvilágítják a földkerekséget, a föld látja és megremeg.
⁵A hegyek szétfolynak, mint a viasz, a világ urának tekintete előtt.
⁶Az egek hirdetik igazságosságát, a népek szemlélik fölségét.
⁷Szégyent vallanak, kik képek előtt hajtanak térdet, akik bálványokkal dicsekszenek:
az istenek mind térdre hullnak előtte.
⁸Sion hallja és vigad, Júda leányai ujjonganak, ünneplik, Uram, ítéleteidet.
⁹Mert te vagy, Uram, a legfőbb a földön, messze fönségesebb minden istennél.
¹⁰Az Úr szereti, akik gyűlölik a rosszat, őrzi azok lelkét, akik hűségesek hozzá, s
megmenti őket a gonoszok kezétől.
¹¹Világosság ragyog fel az igaznak, az ártatlan szívét öröm tölti el.
¹²Örüljetez hát, igazak, az Úrban, és áldjátok szentséges nevét!

45 (44). ZSOLTÁR. KIRÁLYI MENYEGZŐS ÉNEK

²Szívemből ünnepi ének árad, zengem dalomat a királynak.
Nyelvem siet vele, gyors, mint az író vesszeje.
³Szép vagy, szebb, mint bárki az emberek fiai közül.
Ajkadon kellem ömlik el, Isten megáldott téged örökre.
⁴Övezd fel karddal oldalad, te hős, indulj fönségesen hatalmad teljében!

⁵Szállj síkra a hűségért, alázatért és igazságért!

Feszítsd a húrt az íjadon, mely fenyegetővé teszi jobbodat!

⁶Hegyes a nyilad, lám, népek hullanak el előtted, a király ellenségeit elhagyja erejük.

⁷A trónod, Isten, mindörökké áll. Uralmad jogara az igazság jogara.

⁸Szereted az igazságosságot, gyűlölöd a jogtalanságot, ezért kent föl Isten, a te Istened, az öröm olajával, mint senki más társaid közül.

⁹Öltözékedből mirha és áloé illata árad, elefántcsont termekben húrok pendülnek vidámításodra.

¹⁰Királylányok vannak szeretteid között, jobbodon a királynő áll, Ofir aranyával ékesítve.

¹¹Figyelj, leányom, nézz, fordítsd ide füled, feledd el népedet és atyádnak házát!

¹²A király kívánja szépségedet, ő urad neked, közeledj hát odaadón!

¹³Tírusz leánya ajándékokkal deríti öröme arcodat, a leggazdagabb népek

¹⁴aranyba foglalt drágakövekkel.

¹⁵A királylányt színpompás öltözékben viszik a királyhoz.

Hajadonok kísérik, és barátnői hozzá vezetik.

¹⁶Ujjongva, vidám énekkel vonulnak oda, bevonulnak a király várába.

¹⁷Atyáid helyett fiaid születnek, fejedelmekké teszed őket országok felett.

¹⁸Nevedet hirdetni fogom nemzedékről nemzedékre, így a népek mindörökre magasztalnak téged.

95 (94). ZSOLTÁR. FELHÍVÁS DICSÉRETRE

¹Gyertek, zengjünk dalt az Úrnak, ujjongjatok üdvünk sziklája előtt!

²Dicsőítő énekkel lépjetez színe elé, magasztaljátok hangosan, zsoltárt énekelve!

³Mert nagy Isten az Úr, fölséges király minden isten fölött.

⁴Kezében vannak a föld mélységei, és övéi a hegyek csúcsai.

⁵Övé a tenger, ő alkotta, övé a föld, keze teremtette.

⁶Gyertek, boruljatok le és imádjátok, hajtsatok térdet az Úr előtt, aki teremtett minket!

⁷Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, s kezére bízott nyáj vagyunk.

⁸Bárcsak meghallánátok ma a szavát: „Ne keményítsétek meg a szíveteket, mint egykor Meribánál, mint a pusztában Massa napján!

⁹Atyáitok ott megkísértettek, bizonyítékot követeltek, jóllehet látták tetteimet.

¹⁰Negyven évig visolyogtam e nemzedéktől. Így szóltam: Tévelygő szívű nép ez, nem ismeri útjaimat. Ezért esküdtem meg haragomban: Nem mennek be nyugalmam (országába)!”

123 (122). ZSOLTÁR. A SZENVEDŐ EMBER IMÁJA

¹Tekintetem hozzád emelem, hozzád, aki az égben trónolsz.

²Ahogy a szolgák szeme uruk kezén, s a szolgálók szeme úrnőjük kezén: úgy tekint szemünk az Úrra, a mi Istenünkre, amíg meg nem hallgat.

³Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk! Eléggé megízleltük már a gyalázatot.

⁴Túlságosan megízlelte lelkünk a dúslakodók gúnyolódását s a fennhéjázók büszkeségét.

145 (144). ZSOLTÁR. ISTEN URALMA

¹Dicsőítelek téged, Istenem, Királyom, nevedet mindörökké áldom!

²Mindennap dicsérlek téged, nevedet örökké magasztalom.

³Nagy az Úr és dicséretre méltó, nagysága mérhetetlen.

⁴Nemzedék nemzedéknek hirdeti művedet, hatalmas tetteidet elbeszélik.

⁵Dicsőséged fönség és fényesség, és én csodatetteidről énekelek.

⁶Ők félelmes tetteid erejét beszélnek, én meg nagyságodat hirdetem.

⁷Megemlékeznek végtelen jóságodról, és ujjonganak igazságosságodon.

⁸Az Úr irgalmas és jóságos, megfontolt a haragban, és bőséges nála a kegyelem.

⁹Az Úr jóságos mindenkihez, telve irgalommal minden iránt, amit alkotott.

¹⁰Dicsérjen téged, Uram, minden alkotásod, és híveid dicsőítsenek!

¹¹Beszéljenek országod fényéről, és énekeljenek mindenhatóságodról,

¹²hirdessék az emberek hatalmas tetteidet és királyságodnak ragyogó fönségét!

¹³Királyságod örök királyság, uralmad tart minden nemzedéken át. Az Úr hűségess minden szavában, és jóságos minden művében.

¹⁴Az Úr fenntartja a botladozót, és fölemeli, akit megaláztak.

¹⁵Minden szem terád vár, te adsz nekik ételt a kellő időben;

¹⁶megnyitod a kezed, és minden élőt betöltesz javaiddal.

¹⁷Igazságos az Úr minden útján, és jóságos minden művében.

¹⁸Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja.

¹⁹Akik félik, azoknak teljesíti kívánságát, meghallgatja kérésüket és megmenti őket.

²⁰Megőríz az Úr mindenkit, aki szereti, de a gonoszokat megsemmisíti.

²¹ Szám hirdeti az Úr dicséretét. Minden test áldja szent nevét mindörökkön örökké!

24 (23). ZSOLTÁR. BEVONULÁS A SZENTÉLYBE

Az Úr a föld és ami betölti, a földkerekség és minden lakója.

²Ő alapozta tengerekre, és megerősítette a vizek fölött.

³Ki mehet föl az Úr hegyére? Ki állhat az ő szent helyén?

⁴Akinek a keze tiszta és ártatlan a szíve, akinek az esze nem csaláson jár, s aki nem esküszik hamisan.

⁵Az Úr az ilyet áldja meg, Istenétől, gyámolától megkapja jutalmát.

⁶Ez lesz a sorsa a népnek, amely őt keresi, amely a te arcodat keresi, Jákob Istene.

⁷Emeljétek föl fejeteket, kapuk, ősi kapuszárnyak, táruljatok, hadd vonuljon be a dicsőség királya!

⁸Ki a dicsőség királya? Az Úr, a hatalmas és erős. Az Úr, a harcban verhetetlen.

⁹Emeljétek föl fejeteket, kapuk, ősi kapuszárnyak, táruljatok, hadd vonuljon be a dicsőség királya!

¹⁰Ki ez a dicsőség királya? A Seregek Ura a dicsőség királya.